

forældre, der havde tid, holdninger og erfaringer. Det handler om sindet og fysikken, ikke om alderen.«

Det er også en holdning, og det er altså fra en, der selv har oplevet det. Det siger jeg måske også som en mand på 53 år, der har en lille datter på halvandet år. Hvorfor skal vi ikke også behandle kvinder individuelt?

Det var den ene ting. Den anden ting er, at hr. Kørpe Christensen før blev angrebet lidt for at spørge, om vi overhovedet skal have lovgivning på dette område, for kan vi forhindre en udvikling, som teknikken giver mulighed for? Det kan man også have mange holdninger til, men når det her lovforslag bliver vedtaget en dag, kan jeg jo allerede nu fornemme, at det bliver vedtaget med et forholdsvis lille flertal og et stort mindretal og på kryds og tværs af Tinget, fordi ingen har patentløsningen. Det erkender alle, og derfor kunne man vel i og for sig godt have den tanke, at når ingen af os kan sige, hvad der er det rigtigste, var det rigtigste måske at overlade til det enkelte forældrepar at følge sin etiske holdning, frem for at vi skal bestemme det. Det var også en mulighed.

Vibeke Peschardt (RV):

Hvis jeg skulle give en kort kommentar til hr. Helge Adam Møller, kunne jeg sige, at jeg er meget enig med ham i det, han siger om aldersgrænserne. Men Huxleys fremtidsvision fra 1932 har været meget nærværende i debatten om lovforslaget om kunstig befrugtning, især inden lovforslaget blev lagt frem.

Det er blevet sagt, at den kommende lovgivning skal forhindre den fagre nye verden. Det kan den ikke. Den fagre nye verden er her allerede, og lovforslaget drejer sig derfor om at regulere de værste vildskud fra teknikkens overdrev væk. Hvordan undgår vi i ét og alt at hengive os ubetinget til fremskridtets velsignelser?

Med hensyn til selve forslaget vil jeg starte med at slå fast, at den radikale gruppe som andre partier her i Folketinget ikke er enig om hele indholdet i dette lovforslag. Faktisk er folketingsgruppen delt midt over i nogle spørgsmål, men vi har et fælles udgangspunkt: Den radikale gruppe har taget til efterretning, at kunstig befrugtning er en realitet, og det er jo en vigtig forudsætning. Og vi har stedse støttet retten til fri abort, som specielt kommer ind i diskussionen om § 6 og præimplantationsdiagnostikken.

Endelig er vi nogenlunde enige om det meget debatterede spørgsmål om aldersgrænsen for, hvornår en kvinde kan modtage et befrugtet æg. Vi har grundlæggende den opfattelse, at forældre godt kan være over 40 år og samtidig være glimrende forældre, og vi synes, det er en anelse formynderisk, hvis der i Danmark skal indføres en aldersgrænse på 40 år for kunstig befrugtning af kvinder. I dag tilbyder man kunstig befrugtning op til 45-årsalderen, og vi er da med på eventuelt at sætte en grænse dér, hvis det kunne være en kompromismulighed, men vi ved jo endnu ikke, hvordan flertallet vil fordele sig. Hertil kommer, at man ikke må glemme, at der i det offentlige system er 3 års ventetid på kunstig befrugtning.

Lovforslaget viderefører de tidligere forbud i lovgivningen. Der har jo været lovgivning om det her. Den har bare stået et andet sted og har været reguleret mere spredt i kapitel 4 om det videnskabsetiske komitésystem, der igen forbyder den fagre nye verden i form af kloninger, rugemødre osv.

De store spørgsmål, som den radikale gruppe har drøftet, har været bestemmelserne i § 6, stk. 1 og 2, om tilbud om kunstig befrugtning til par, der godt selv kan få børn, men som har en forhøjet risiko i deres gener for at få børn med alvorlige arvelige sygdomme, og dernæst om tilbudet i stk. 2 om kromosomundersøgelser af befrugtede æg til par, der er i behandling for infertilitet.

Dele af gruppen stemmer imod disse to bestemmelser og selvfølgelig også bestemmelsen i § 7, fordi man fundamentalt har den opfattelse – og det er især § 6, stk. 1 – at kunstig befrugtning alene skal tilbydes infertile par.

Ifølge bestemmelsen i § 6, stk. 1, kan helt almindelige, fertile par vælge kunstig befrugtning, hvis der er en forhøjet risiko for, at barnet bliver født med en alvorlig arvelig sygdom. Vi vil gerne gøre opmærksom på, at det ifølge bemærkningerne til lovforslaget er en meget begrænset gruppe, der her kommer i betragtning. De alvorlige arvelige sygdomme, der ikke er nævnt i bemærkningerne, kunne f.eks. være blødersygdom eller cystisk fibrose.

Modstandere af denne bestemmelse mener, at sortering af æggene er etisk forkert. Hertil vil jeg sige, at begrundelsen for at have en sådan mulighed er, at kvinden dermed undgår en fosterdiagnostik med en eventuelt påfølgende abort i graviditetens fjerde måned, og her er det en fødsel, vi taler om. Man kan sådan set karak-